

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2. Ratio diligendi proximos , sicut Christus eos dilexit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

§. 2. Ratio diligendi proximos sicut Christus eos dilexit.

Quæ hæcenus proximos multò melius intelligentur, si exemplar secundum multo præstantius inspiciamus, eius dilectionis, quæ Christus Dominus in Evangelica sua lege proposuit: dicens suis discipulis: a mandatu novum do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, quasi dixisset, respicite diligenter amorem meum erga vos eumque; tanquam exemplar & amissim eius accipite, quo vestros proximos diligere debeatis. Cõsistit aut hoc præcipue in alijs quinque circumstantijs, quas iure optimo sancti Patres cõmendant. Primum quemadmodum Christus discipulos suos, nõ ob eorum merita, sed ex sola bonitate sua prius eos dilexit, quæ id ipsi essent promeriti: ita ait S. Chrysostr. proximos tuos diligere debes, nõ innitendo præcipue eorum meritis; sed eos amore tuo præveniẽdo, quamvis talem amorem nõ promereantur: amandi siquidem sunt, eò quod sint opus Dei, filijque eius precioso sanguine redempti; cui valde placet, ut ita illos diligas, & ipse hoc promeretur, ut etiam eos diligamus, qui per se ipsos eo amore digni non sunt. Deinde quemadmodum Saluator noster discipulos suos dilexit, cupiens eis præcipue cælorum regnum; suaque gratiæ bona, & perfectionem Evangelicam: quæ posita est in perfectissimæ eius vitæ imitatione: ita ait S. Augustinus debes eos diligere, cupiens omnibus præcipue bona gratiæ & gloriæ. Quod si sis religiosus aut ad maiorem perfectionem contendas: optare debes fratribus tuis eorundem bonorum excellentiam: ut similiores euadant cœlesti suo Magistro, qui suum amorem etiam in eo ostendit quod ob suorum discipulorum utilitatem & commodum, obtulerit se ad iacturam faciendam bonorum fortunæ, honoris, solatiij, ac vitæ ipsius: ad cuius imitationem, ait S. Cyrillus, offerenda esse bona fortunæ, honorum ac deliciarum; imò & ipsa vita, si opus erit, propter spirituale proximorum bonum: quos pluris quisque facere debet, quam propria temporalia commoda. Et hæc est suprema dilectionis perfectio, ad quam viri religiosi ac perfecti aspirare & contendere debent Nam (ut S. Chrysostr. pendit,) agens Christus Dominus cum seculari quodam homine de perfectione, ei dixit: b si vis perfectus esse; vende omnia, quæ habes, & da pauperibus; agens autem de eadem perfectione cum Apostolis, qui iam erant in ipso perfectionis statu, dixit: c hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos: maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Atque si dixisset: in hoc supremum amorem ostendetis, quem invicem habere possitis, si nõ solò fortunas, sed ipsam quoque vitæ pro vestris fratribus obtuleritis, sicut ego meam pro eisdem offero.

Hinc quarta circumstantia, aut similitudo oritur, quod quemadmodum Christus Dominus discipulorum suorum miseras, ac debita peccatorum in se ipsam suscepit, ut eos exoneraret, & ab omnibus debitis liberaret, iuxta illud Scri-

1. Ioan. 5. 34
et cap. 15. 12

Vide Toletum
in c. 12. 5. 10.

1.
Hom. 71. in
Ioan.
Christus A-
postolos di-
lexit ex sola
sua bonitate.

2.
Omnia op-
tima proxi-
mo petimus.
Tract. 83. in
Ioan.

3.
Christus om-
nium in
securam facit
pro Aposto-
lis.
Lib. 9. in Io.
cap. 23.
Hom. 32. in
1. ad Cor.
b Mat. 19. 29
c Ioan. 15. 12

4.

d Isa. 53. 4.
et. Pes. 20.
24.

f Gal. 6. 2

Onera
proximo-
rum feren-
da suble-
uando vel
uonendo.

Regul. 177.
et 178. ex
Breniar.

g ad Rom.
15. 2.

Proximo in
bono placere
bonum est.

ptura S. d. verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum: & peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ita & nos proximorum nostrorum onera tollamus, vt eos subleuemus; & sic amorem nostrum erga eos ostendamus, secuti regulam, & documentum Apostoli dicentis: f. alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi, iubentis, vt vos inuicem diligatis; sicut ipse dilexit vos, & onera vestrorum proximorum tollatis, sicut ipse vestra tulit.

Et quoniam hæc onera valde sunt varia, & quædam spectant ad corpus, alia ad animam; quædam ad ingenium & mores proximi, alia ad statum & officium eius; perfectus amor impellit, vt quisque aliorum onera portet eo modo, quo potest, vt illi subleuentur: visitando, & ministrando ægrotis; consolando, & adiuuando eos, qui sunt in aliqua tribulatione, ac uehiles; & sustinendo patienter irascentes, & immorigeros; corrigendo beneuolè peccantes, porrigendo manum lapsis, vt è peccatis resurgant: quantum ad hæc præstanda necesse sit, multas pœnas & labores subire, vt illi subleuentur, & exonerentur: Aduertit tamen S. Basilius vocabulum illud græcum *Bastazin*, quo S. Apostolus in ea sententia vsus est, interdum significare, portare alterius onera, imponendo illa sibi; interdum verò exonerare & auferre illa, vt qui premebatur, exoneretur; onera igitur peccatorum secundo hoc modo sunt portanda, agendo scilicet per correptionem, admonitionem, consilium bonum, & exhortationem: vt ea deponant, & vitam suam emendent. nunquam tamen alienas culpas in nos suscipere debemus, nisi summum, vt pro eis satisfacimus ieiunijs, & alijs operibus, quæ pœnam nobis aliquam adferant. Et quo maior est facultas se inuicem diligentium: eò charitas impellit magis, vt alter alterius onera portet, vt idem Apostolus dixit: *g. debemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere. Vnusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad edificationem. Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est: Improperantia a me properantibus tibi ceciderunt super me.* Supponit autem Apostolus in hac sententia, esse in Ecclesia alios alijs fortiores, tam in corporalibus, quàm in spiritalibus; & euenire posse, vt, qui hodie sanus est, cras infirmetur; & qui hodie spiritu est fortis, alio die deprehendat se imbecillum; & qui nunc est quietus & pacatus, postea turbetur ac tentetur. Exigit ergo lex charitatis, vt qui sani & robusti sunt, compatiantur infirmis & debilibus; iuuentque onera portare, quibus premuntur, ne omnino succumbant; cogitantes, se cras fortè in aliqua necessitate futuros, & opus habituros ad alijs adiuuari. Vt autem ingentis ad eò boni impedimentum ex ipsa radice euellatur, ait Apostolus, *ne nobis placeamus*: quasi semper quærentes, quæ nos delectent ac recreent; sed assuescamus etiam aliquid ferre, quod nostro appetitui displiceat, ac repugnet; & studeamus fra-

tribus

tribus nostris placere, duplici seruata conditione: altera, vt placeamus in bonum, ita vt materia sit bona, decens, eiusque status conditioni conformis, non proculcata lege Dei, aut æquitatis regula, quò illis placeamus: hoc enim non charitatis, sed carnalitatibus opus esset. Altera, vt sit in adificationem, eius scilicet ac nostram; ita vt inuentur in ijs rebus, quæ illis adferent vtilitatem; & eo modo, vt & illi, & omnes ex nostra charitate ædificentur, nosque ex bono opere proficiamus, ob sanctum finem, quem in eo præstando respiciamus. Ad enim discimus ex amore ipsius Christi D. N. qui non sibi placuit, nec quòd palato suo ardebat quæ sicut; sed quòd suis fratribus bonum erat, & expediens; imponens humeris suis illorù mala, à quibus eos liberaret, iuxta illud Dauidis: *h opprobri in exprobrantium tibi ceciderunt super me.* vñtur autè verbo *opprobri*, eò quòd non censeatur aliquid magni esse, quòd aliorum onera quis portet, cum ex eo aliquem honorè acquirat; sed illud præclarior, quòd etiam cum proprio contemptu & opprobrio illa portet: ostendens in hoc propriam humilitatem, & patientiam, quæ sunt humeri charitatis, ad huiusmodi onera portanda. Ad quòd exhortatur idem Apostolus, dicens: *in omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia supportate inuicem in charitate, solliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis.*

Nec tamen existimare debemus, charitatem impellere nos ad onera proximorum portanda, vt & ipsi nostra portent: hoc enim esset non sinceri, sed quæ sua sunt querentis: quòd nõ bene conuenit cum perfectione charitatis, nec cum amore Christi D. N. qui omnium onera portauit, nullo ipsum ad sua propria portanda adiuvante, nam ipse dixit: *torcular calcasi solus, & de gentibus non est vir mecum, circumspexi & non erat auxiliator, quasi, & nõ fuit, qui adiuuaret. Iustus, qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inueni,* vt ita intelligatur, perfectum amatorem paratum esse ad aliorum onera portanda, etiam illis non adiuvantibus in portandis proprijs; quare, quòd in se est, Christi quidem legem ipse implet, quamuis alij non impleat.

Ob signem vs tandem amoris Christi erga nos excellentiam cum eo, quòd S. Iohannes dixit: quòd suos dilexerit *in finem*, vitæ scilicet suæ, cum summa instantia ac perseuerantia, maiora semper amoris sui præbens indicia: & in cœnaculo, vbi vltimus fuit eorum conuentus, maxime illum ostendit, cum quatuor illis circumstantijs paulò ante indicatis: operibus scilicet, donis, rationibus, & orationibus, quæ omnia amoris & vnionis erant plena. Ibi enim valde familiariter & blandè eorum pedes lauit; dedit maximum, quòd potuit, donum, seipsum scilicet sub specie cibi, ad insinuandum intimam, quam cum eis habere cupiebat vnionem, loquutus est tenerrimè; grauesque adduxit rationes, ad eos consolandos, animandos, & persuadendam mutuam inter se vnionem; & pro eisdem orauit instantissimè, eandem pro

Operari in adificationem proximi bonum est.

h Ps. 68. 10.

i Eph. 4. 2.

Remuneraciones non querenda in bono opere.

k Isa. 63. 3.

l Ps. 68. 27.

m Ioh. 13. 30.

Christi beneficium Apostolus in cœna præstauit.

eis petentis vnionem, vt postea videbimus. Et omnia hæc complectitur insignis illa eius sententia: *n exemplum dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis*: quasi illis dixerit: à me discite amorem, quo vos inuicem diligatis; quem ostendatis in operibus exhibendis, in largiendis donis, in bonis verbis proferendis & in orationibus instantibus & fundendis; & amplectendis reliquis consilijs, quæ vobis proposui. Hæc celsissima est perfectio, ad quam Catholicæ Ecclesiæ filij merito debent aspirare. illa enim est amoris schola, domusque vnionis, quemadmodum fuit sacrum illud cœnaçulû, in quo Christus D. N. cum suis Apostolis erat. Verum quidem est, etiam Iudam proditorem ibi fuisse, qui tamen non erat alijs vnitus, redemptore id ipsum pernitente, vt sic magis amoris sui summa præstantia manifesta- retur, cum proprium hostem ad eum dilexit, & familiariter ac blande tractauit: nobisque daret exemplum eius, quod erga nostros agere debeamus: quemadmodum in proximo capite fusius explicabitur.

CAPVT VI.

CONSILIA PERFECTIONIS circa modum inimicos diligendi.

Homo assimilatur se-
raphinis per
dilectionem
inimici.

a Iſai. 6. 2.

b Luc. 6. 27.

c Mat. 5. 44.

d 1. Io. 3. 18.

2.

S. Tho. 2. 2.

q. 25. a. 8. c.

q. 149. q. 8. 1.

a. 8.

c Mat. 5. 44.

VM Saluator noster vocari voluit *magni consilij Angelus*, visus est aspexisse ad consiliura, quod dedit, diligendi inimicos; quod per excellentiam meretur *magni consilij* nomen; in eo enim splendet præ alijs feruor charitatis. Reliqua consilia homines faciunt Angelos, hoc autem facit Seraphinos, hoc est ardentes; ad eum enim amoris igne ardent, vt supra naturam suam volent a *sex alis*, sicut *Seraphini*, quos vidit Iſaias: scilicet feruentibus charitatis actibus, quos noster Saluator nobis commendat, non solum erga amicos; sed etiam erga inimicos: quod expressius adhuc apud Sanctum Lucam declarauit, dicens: *b vobis dico, qui audiu, diligite inimicos vestros*, non solum hoc dico Apostolis ac discipulis meis, sed omnibus etiam, qui audire & recipere volunt doctrinam meam, *c diligite inimicos vestros*. Et paulo post eandem sententiam repetit, desiderans, amorem hunc profundius in anima radicari: vt intelligatur, non debere esse amorem d *verbo aut lingua tantum*, aut solum interiorem; sed etiam exteriorem, qui ostendatur *in opere*, & *veritate* absque fictione vlla; & nominatim in hisce sex operibus, quæ sunt tanquam sex consilia excellentissimæ perfectionis. *Primum est pro eis ORARE*: vt Dominus noster det illis bonum illud, quod eis expedit, *e orate*, inquit, *pro persequentibus & calumniantibus vos*. Nec dixit solum, *pro ijs, qui vos sunt persequuti*, sed *pro ijs, qui nunc persequuntur*, &

calum-